

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

1.Mf.31.130/2023/5.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a személyesen eljár **Felperes1** (cím2) **felperesnek**, a Handler Ügyvédi Iroda (Cím5; ügyintéző: dr. Handler Gábor ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (Cím1) **alperes** ellen munkabér, szabadságmegváltás és egyéb iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 27.M.70.080/2022/25. számú ítélete ellen, az alperes 26. sorszámú fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az Állami Adó- és Vámhatóság illetékbevételi számlájára – 17.782 (tizenhétezer-hétszáznyolcvankét) forint fellebbezési illetéket. A fellebbezési illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felek a 2019. február 11. napján megkötött munkaszerződésben abban állapodtak meg, hogy az államilag támogatott pályázat1 8.1.1 pályázat keretei között, 8+4 hónapos támogatási ciklusú konstrukcióban, 2019. február 15. napjától kezdődő határozatlan idejű jön létre. A felperes munkaköre irodavezető, alapbére bruttó 235.000 forint volt. A felperes foglalkoztatása körében az alperes 2019. február 12. napján kerületi kormányhivatal

hatósági szerződést kötött, melynek alapján a kormányhivatal bérköltség-támogatást nyújtott az alperesnek.

[2] A felperes 2019. július 5. napján a munkahelyéről elkésett, 8 óra 30 perc helyett 10 óra 17 perckor érkezett meg, emiatt a munkáltató írásbeli figyelmeztetésben részesítette. A munkavállaló 2019. július 8. napján ismét késett a munkából, 8 óra 30 perc helyett 10 óra 22 perckor érkezett meg, amely miatt ismételt írásbeli figyelmeztetésben részesült.

[3] Az alperes a 2019. július 29. napján kelt azonnali hatályú felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát, azon indokkal, hogy megszegte munkaszerződésének titoktartásra vonatkozó 8. pontját, amelynek alapján a munkáltatóban bizalomvesztés alakult ki, továbbá több alkalommal a munkahelyéről engedély nélkül távozott, amelyekért írásbeli figyelmeztetésben részesítette őt a munkáltató, továbbá megrongálta az iroda berendezését és megsértette a munkáltató jóhírnevét. Az intézkedés tartalmazta a jogorvoslati lehetőséget. A felperes az azonnali hatályú felmondás átvételét 2019. július 29. napján megtagadta, melyről a munkáltató jegyzőkönyvet vett fel.

[4] A munkáltató 2019. augusztus 1. napjával kiállította a munkaviszony megszüntetésekor kiadandó igazolásokat és adatlapokat és elkészítette a felperes 2019. július havi, kilépő bérjegyzékét.

[5] Az igazolások kiállítását követően az alperes több alkalommal kereste telefonon a felperest, hogy a járandóságokat átadja. A felperes arra hivatkozással, hogy az őt megillető összeg a bérjegyzék szerinti összegnél magasabb, nem jelent meg alperesnél, és nem vette át készpénzben a járandóságait.

[6] Az alperes postai úton is megpróbálta kézbesíteni a felperes járandóságait, mely összeg azonban „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza. Ezt követően könyvelői letétbe helyezte a felperesnek járó nettó 222.275 forint összeget. Az alperes közterhet (adó, társadalombiztosítási járulékok) a felperesnek járó fenti összeg után esedékességgel megfizette.

Kereset

[7] A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 93.694 forint munkabér, 154.719,50 forint szabadság megváltás és betegszabadságra járó távolléti díj, mindösszesen 248.413,50 forint nettó összeg megfizetésére és ezen összeg után kamatot is kért. Rendkívüli munkavégzés ellenértékeként 20 órára nettó 27.954 forint igénye volt, továbbá kérte további 4 havi nettó munkabérének megfelelő, 611.800 forint megfizetését „bánapénz” jogcímen.

[8] Előadta, hogy az alperes felajánlotta részére, hogy a megküldött bérjegyzék szerinti járandóságait, azaz nettó 222.275 forintot megfizet, azonban ő nem vette át,

tekintettel arra, hogy annak kiszámításával és összegével nem értett egyet. Nem vitatta, hogy az alperes részletesen közölte vele a számítások módját, a levonások jogcímét és összegét, ugyanakkor mivel azzal ő nem értett egyet, ezért sem személyesen, sem postai úton nem vette át a neki kifizetni szándékozott járandóságokat.

Ellenkérelem

[9] Az alperes az ellenkérelmében a felperes munkabér, betegszabadságra járó távolléti és szabadság megváltás iránti kereseti kérelmét nettó 222.275 forint összegben elismerte, ezt meghaladóan a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[10] Hivatkozott arra, hogy a felperes részére a járandóságokat megpróbálta átadni, a felajánlott teljesítést azonban a munkavállaló nem fogadta el, ezzel maga is megghiúsította a járandóságainak átvételét.

Az elsőfokú bíróság határozata

[11] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek nettó 222.275 forintot, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[12] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes keresete a 2019. július hónapra járó munkabér, betegszabadságra járó díjazás és szabadság megváltás körében nagyobb részében alapos, ezt meghaladó részében alaptalan.

[13] Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy az alperes a perben bizonyította a számításai helyességét és azt is, hogy a felperest megillető járandóságból jogszerűen vonta le az igazolatlan távolléte időtartamára eső munkabér összegét. Ezért a felperes részére szabadságmegváltás címén bruttó 140.000 forint, betegszabadságra járó távolléti díj jogcímén 28.000 forint, munkabér jogcímén 170.000 forint jár. Ezen összegből levonásra került személyi jövedelemadó, nyugdíjjárulék, egészségbiztosítási járulékok és a munkaerőpiaci járulék, továbbá az igazolatlan távollét jogcímén ki nem fizetett munkabér. A felperes részére szabadságmegváltás bruttó 140.000 forint, betegszabadságra járó távolléti díj címén 28.000 forint munkabér jár. Ennek következtében a fennmaradó összeg, nettó 222.275 forint. Az alperes ebben az összegben elismerte a felperes keresetét, maga sem vitatta, hogy azt nem fizette meg a felperes részére. A peres felek egyezően adták elő, hogy az alperes megfizette a fenti összegeket terhelő adókat és társadalombiztosítási járulékokat, ezért a bíróság a felperes keresete szerint, nettó összegben a keresetnek részben helyt adva, 222.275 forintban állapította meg az alperes még fennálló tartozásának összegét.

[14] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperes nem tanúsította a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 6.§ (1) bekezdésében előírt, az adott

helyzetben elvárható magatartást, mert nem fogadta el az alperes által felajánlott teljesítést. Ennek következtében a felperes késedelmi kamatigénye sem megalapozott.

Fellebbezés

[15] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet akkénti megváltoztatását kérte, miszerint a másodfokú bíróság a felperes keresetét teljes egészében utasítsa el.

[16] Előadta, hogy az alperes a törvényi feltételeknek eleget téve, a felperes munkabérét és egyéb járandóságait ki akarta fizetni. A Munkaügyi Hivatal tanácsára letétbe helyezte az összeget, amely letétről a felperest tájékoztatta, aki 2019. júliusa óta nem ment érte és azt nem vette fel. Az alperes mindvégig jóhiszeműen járt el, nem eshet a terhére, hogy a felperes késedelembe esett. Figyelemmel arra, hogy az alperes letétbe helyezéssel teljesítette a kötelezettségét, így őt már kifizetésre kötelezni nem lehet. A felperes azonban rosszhiszeműen járt el, mivel nem kereste fel a letéteményest, pedig többször is tájékoztatták arról, hogy hol tudja felvenni a fizetését.

Észrevétel

[17] A felperes a másodfokú eljárás során tett észrevételében előadta, hogy 2018-ban megváltozott a neve, viszont a postaládáján, mindkét általa megadott címen fel van tüntetve az eredeti „Karácsony” név is. Amennyiben a munkáltató ténylegesen ki kívánta volna fizetni a járandóságait, és kiadni a dokumentumait, akkor a postaládájában kellett volna azokat elhelyeznie. Feltételezése szerint egyébként a letétbe helyezett összeget a munkáltató már magához vette.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[18] Az alperes fellebbezése megalapozatlan.

[19] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, döntését a peradatok okszerű mérlegelésével, helytálló következtetéssel, helyes jogszabályok alkalmazásával hozta meg és a szükséges tartalommal, terjedelemben indokolta. Döntésével, annak indokaival egyetértett, ezért azt a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383.§ (2) bekezdése és a 386. § (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[21] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

[22] Az Mt. 154. § (1) bekezdése szerint a munkabért – külföldön történő munkavégzés vagy jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – forintban kell megállapítani és kifizetni. Az Mt. 157.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a munkabért a tárgyhónapot követő hónap 10. napjáig kell kifizetni. Az Mt. 158.§ (1) bekezdése szerint a munkabért, a munkavállaló által megjelölt fizetési számlákra utalással kell megfizetni. A felek írásbeli megállapodása esetén a munkabért készpénzben kell megfizetni. Az Mt. 158.§ (4) bekezdése szerint a munkabért a munkavállalónak vagy meghatalmazottjának kell kifizetni, kivéve, ha ebben a munkavállalót bírósági vagy hatósági határozat korlátozza. Az Mt. 159. § (5) bekezdése kimondja, hogy a munkáltató a munkabért köteles a munkavállaló által megadott címre elküldeni, ha a munkaviszony a bérfizetési nap előtt megszűnt. Az elküldés költsége a munkáltatót terheli. Az Mt.159.§ (6) bekezdés szerint a munkabért a munkavállaló munkahelyén vagy a munkáltató telephelyén munkaidőben kell kifizetni.

[23] A fenti rendelkezések alapján téves az alperes azon hivatkozása, miszerint könyvelői letétbe helyezte a munkavállaló részére a munkabért, ezért teljesítette a munkabér kifizetését. A munkavállaló részére kizárólag a jogszabályban megállapított módon lehet a munkabért kifizetni, a jogszabályi rendelkezések nem teszik lehetővé a munkabér könyvelői letétbe helyezését.

[24] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:156. §-a tartalmazza a jogosult átvételi késedelmét, miszerint a jogosult késedelembe esik, ha a felajánlott teljesítést nem fogadja el. A jogosult késedelme azonban nem mentesíti a munkavállalót a kötelezettség teljesítése alól, ez esetben a jogosult kamatra nem tarthatott igényt, melyről az elsőfokú bíróság is helytállóan rendelkezett.

[25] A fentiek alapján a másodfokú bíróság a rendelkező rész szerint határozott.

Záró rész

[26] Az alperes a fellebbezési eljárásban pervesztes lett, de a felperes perköltség iránti igényt nem terjesztett elő, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 81. §-a alapján mellőzte a másodfokú perköltség tárgyában való határozathozatalt.

[27] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46.§-a alapján köteles fellebbezési illetéket megfizetni.

[28] Tájékoztatja a bíróság az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az Ítéltábla megnevezését, az Ítéltábla e határozatának számát, és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[29] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§-a zárja ki.

Budapest, 2023. október 5.

dr. Vajas Sándor s.k.

dr. Kovács Edit s.k.

dr. Kulisity Mária s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró